

I § 6, 4. Stk. findes følgende Bestemmelse, som iøvrigt ogsaa findes i de tidligere Lovbestemmelser: „De omhandlede Anmeldelser fra Arbejdsgivere maa ikke indeholde andre Meddelelser end foran foreskrevet“. Vi gør opmærksom paa, at denne Bestemmelse ikke kan forenes med Bestemmelsen i Lovforslagets § 20, 1. Stk. Nr. 3, hvorefter Understøttelse ikke maa ydes til Medlemmer af en Arbejdsløsheds-kasse, „hvis Arbejdsløshed hidrører fra, at de uden fyldestgørende Grund har forladt deres Arbejde, eller maa anses forskyldt ved overdreven Nydelse af berusende Drikke eller ved Ufordragelighed overfor Arbejdsgivere eller Arbejdskammerater eller ved utilbørlig Adfærd.“ Der gives jo ingen anden Vej til at bringe de i § 20 nævnte Omstændigheder til rette Vedkommendes Kundskab end en Meddelelse derom fra Arbejdsgiveren.

§ 7.

I den nuværende Anvisningslovs § 6, 1. Stk., findes følgende Bestemmelse: „Kontorets Virksomhed skal opretholdes uafhængig af indtrædende Arbejdsstandsning“. Denne Bestemmelse er bortfalden i det nu foreliggende Forslag. § 7, 1. Stk. i Lovforslaget fastsætter den modsatte Regel, hvorefter Kontoret standser Anvisningen, naar den vedkommende faglige Organisation har tilstillet det fyldestgørende Oplysning om, at der er erklæret Strejke eller Lockout, og Anvisningen genoptages ikke, „forinden Strejken eller Lockouten er hævet eller kendt ulovlig“.

Vi maa nedlægge en bestemt Indsigelse imod denne Ændring i det hidtil gældende Princip. Vi ser ikke, at der foreligger nogen som helst Grund til at fravige dette. Men vi kan erkende, at den hidtil gældende Regel, hvorefter Anvisningen kan fortsættes ubegrænset, ikke er i nogen af Parternes Interesse. Der kan meget vel blive Plads for et Skøn om, hvorvidt den foreliggende Strejke eller Lockout er af en saadan Art, at Anvisning vedblivende skal fortsættes, eller om det ikke maatte være naturligt paa et bestemt Tidspunkt at standse Anvisningen og dermed Truslen om at unddrage de Personer, som nægter at tage Arbejde, Arbejdsløshedsunderstøttelse. Vi foreslaar at indføre den Regel, at et hvilket som helst Anvisningskontor skal opretholde Anvisningen i sædvanligt Omfang, men har til Pligt, hvis der kommer til at foreligge Omstændigheder, som leder Kontorets Bestyrelse til at mene, at Anvisning nu burde standses, at indberette Sagen med de dertil hørende Omstændigheder for Arbejdsdirektøren, som afgør, om Anvisning herefter skal fortsættes eller afbrydes. For saa vidt det sidstnævnte Alternativ vælges, maa det da være Arbejdsdirektørens Pligt at meddele de interesserede Hovedorganisationer, eller, hvis saadanne ikke findes, de interesserede Organisationer, Indholdet af den Afgørelse, han har truffet.

I § 7, 2. Stk. indføres den Bestemmelse, at et anerkendt Arbejdsanvisningskontor, som af en eller anden Grund skønner, at en foreliggende Arbejdsvægring er af kollektiv Natur, skal lade Kontorets Bestyrelse*) forsøge „ved Forhandling med de paagældende Parter at faa Aarsagerne til Arbejdsvægring fjernet.“ Der gives Arbejdsanvisningskontoret til dette Forsøg 3 Dage. Mislykkes Forsøget, skal det derefter indberettes til Arbejdsdirektøren og meddeles vedkommende Arbejdsgiver og Arbejdere. Den herigennem tilladte Fremgangsmaade blev oprindeligt fastslaaet i den midlertidige Lov af November 1918, men Loven af Januar 1920 optog ikke de herhen hørende Bestemmelser. Det københavnske Anvisningskontor har jævnlig fulgt Fremgangsmaaden, saa længe Loven af November 1918 var gældende, og har ogsaa efter den midlertidige Lovs Bortfald, og da uden Lovhjemmel anvendt Metoden.

De bestaaende Organisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere har udformet deres Regler vedrørende Mægling og Voldgift saa nøjagtigt og anvender den i saa stort Omfang, at det alene af den Grund vil være ganske upaakrævet at lade Anvisningskontorerne træde ind imellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Dette vil kun tjene til i adskillige Tilfælde at sinke de interesserede Arbejdsgivere og Arbejdere i Foretagelsen af de overenskomstmæssige Skridt, som er fastslaaede. Forsøget vil altid fremtræde som en mere eller mindre ukaldet Indblanding af uvedkommende Organer, og det vil kun tjene til at gøre anerkendte, fundamentale, organisatoriske Regler uklare for dem, der skal følge disse Regler. Vi maa indtrængende begære, at de anførte Bestemmelser i § 7, 2. Stk., fjernes, og vi henstiller tillige, at man gennem praktiske Foranstaltninger foranlediger, at de Forsøg, der i den sidste Tid er gjort for at gøre det københavnske Kontor til et Mæglingsinstitut i Arbejdsstridigheder, uvægerlig ophører,

*) Denne Bestemmelse er nu ændret.